

NIEUW ÉN VERTROUWD OP FUNDAMENTEN VAN TSJECHOV

Een meeuw

WAT: toneel

WIE: Toneelgroep Maastricht

REGIE: Michel Sluysmans

SPEL: o.a. Wendell Jaspers, Thijs Römer, Emma Buysse, Tarik Moree

INFO:
toneelgroepmaastricht.nl
★★★★☆

Schrijver Ilja Leonard Pfeijffer toont zich in zijn bewerking van Tsjechovs *Een meeuw*, die hij in opdracht van regisseur Michel Sluysmans voor Toneelgroep Maastricht maakte, een ware romanticus. Kennelijk kon hij het niet verdragen dat het stuk nogal zwaarmoedig eindigde met de zelfmoord van Konstantin en dus voegde hij er een hoopvol vijfde bedrijf aan toe.

Of dat nieuwe einde nu zo'n enorme toegevoegde waarde heeft, is de vraag, maar het is wel nodig om alles mooi af te ronden. Al is veel ook bij het oude gebleven. De personages worstelen nog altijd met de zin(loosheid) van het bestaan en ze verlangen tegen de klippen op naar dat wat ze niet kunnen krijgen. Zo is Konstantin nog steeds verliefd op Nina, verlangt Nina naar de 'grote' schrijver Trigorin, hunkert Masja (een sterke Emma Buysse) naar Konstantin, heeft de leraar Medvedenko juist zijn hart verloren aan Masja en verlangt de oude arts Dorn eigenlijk nergens meer naar.

Wat wel echt iets toevoegt, is dat Pfeijffer de moeder van Masja, Polina, een gelijkwaardig aandeel

heeft gegund. Deze warme, geaarde vrouw (mooi ingetogen gespeeld door Esther Scheldwacht), die niets moét hebben van de aanstellerij van de beroemde actrice Arkadina (een heerlijke Wendell Jaspers die de lachers regelmatig op haar hand krijgt), vertegenwoordigt alsnog het vertrouwen in een hoopvolle toekomst. Sluysmans heeft zijn

regie sober gehouden en versterkt daarmee het vernuftige droste-effect dat Pfeijffer heeft toegevoegd aan zijn bewerking. De spelers leveren in het stuk namelijk regelmatig commentaar op het 'gedateerde' *Een meeuw*, terwijl ze er zelf in staan. Dat is niet alleen erg geestig, het versterkt eveneens de verhaallijn van de opkomende, nieuwe generatie

kunstenaars (vertegenwoordigd in het personage van Konstantin) ten opzichte van de gevestigde generatie (Arkadina, Trigorin).

Als bevroren schaakstukken zet Sluysman zijn personages soms neer voordat zij een voor een in beweging komen en hun zielenroerselen delen met elkaar en het publiek. Er staat een sterk spelersen-

Medvedenko (Tim Helderman), Nina (Jouman Fattal), Konstantin (Thijs Römer), Arkadina (Wendell Jaspers), Dorn (Dries Vanhegen), Polina (Esther Scheldwacht) en Masja (Emma Buysse) tijdens de herdenkingsdienst voor Konstantin. FOTO BEN VAN DUIN

semble op de bühne, waarbij de jongere spelers absoluut niet onderdoen voor de meer ervaren acteurs. Prachtig is het wanneer zij gezamenlijk het melancholische *Im wunderschönen Monat mai* zingen.

Het is knap hoe Pfeijffer en Sluysmans op de fundamente van Tsjechov tegelijkertijd zowel een vertrouwe, als ook een nieuwe *Meeuw* hebben weten te construeren.

E.K.